ମେଜର ଜେନେରାଲ୍ (ପୁରୁଣା କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍) ଭିରେନ୍ଦର କୁମାର

ବନାମ

ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ 3 ଜଣ ଔପଚାରିକ ଉତ୍ତରଦାତା

ମାର୍ଚ୍ଚ 11,1994

[ଏସ୍. ରତ୍ନଭେଲ ପାଣ୍ଡିଆନ ଏବଂ ଆର୍. ଏମ୍. ସାହାଇ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ

ସେନା ନିୟମ, 1950-- ସେବା ନିବୃତ୍ତି --ନିୟମ 18 ଅନୁଯାୟୀ ସେବା ନିବୃତ୍ତି ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ସେବା ଜାରି ରଖିବାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି -- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି, ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 1986 ମସିହାର ଆଦେଶ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ନିବୃତ୍ତି ହୋଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯାଇଛି -- ଆଉ କୌଣସି ଆଦେଶର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ।

ଅଦାଲତ ଅବମାନନା-- 1986 ରେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ବକେୟା ଦେୟ ନଦେବା -- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି, ବିଭାଗ ଏହି ମାମଲାକୁ ଏକ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଭାବରେ ଦେଖୁଛି-- ଆବେଦନକାରୀ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର।

1986 ରେ ଏକ ଅବମାନନା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ, ଜଣେ ସେନା କ୍ୟାପଟେନ୍, ଫେବୃଆରୀ 21,1981 ରେ ସେବା ନିବୃତ୍ତି ହୋଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବ । ସେହି ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ଅବସରକାଳୀନ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ଅବମାନନା ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ସେବା ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି କାରଣ ଜଣେ ସେନା ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କେବଳ ସେନା ନିୟମ, 1950 ର ନିୟମ 18 ଅନୁଯାୟୀ ସେବା ନିବୃତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ । ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପରେ, ସମାଧାନ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲଙ୍କ ବିବୃତିରେ ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିବା ଅବସରକାଳୀନ ସୁବିଧା ଅପେକ୍ଷା ସେ ଅଧିକ ଦାବି କରିଥିଲେ ।

ଅଦାଲତ ଅବମାନନା ଆବେଦନର ଫଏସଲା କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: 1. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 21 ଫେବୃଆରୀ 1981 ରେ ସେବାରୁ ନିବୃତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବ ବୋଲି 1986 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ଆଦେଶ ଜାରି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା ।

2. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମେଡ଼ିକାଲ ବୋର୍ଡର ସୁପାରିଶ କ୍ରମେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇନଥିବା ଏବଂ କୌଣସି ଅର୍ଥରାଶି ଜମା କରିନଥିବା କିମ୍ବା କୌଣସି ଆବେଦନ କରିନଥିବା କାରଣରୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ବୀମା ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଆଉ କୌଣସି ଅର୍ଥରାଶି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ । ଯେହେତୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠିରେ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ

କୌଣସି କ୍ଷମତାରେ କୌଣସି ଅର୍ଥଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଏହି ଶୀର୍ଷରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ପରିମାଣ ସଠିକ୍ । ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ହିସାବ ମୁତାବକ, ଅନ୍ତିମ ଅନୁତୋଷିକ ଏବଂ ଅକ୍ଷମତା ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ଆବେଦନକାରୀ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

3. ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାନଯିବା, ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ବିଭାଗ ଏହି ମାମଲାକୁ ଏକ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଭାବରେ ଦେଖୁଛି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ମାର୍ଚ୍ଚ, 1986ରୁ ଫେବୃଆରୀ, 1994 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ରାଶି ଉପରେ 14 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ଭତ୍ତା ଏବଂ ଶିଶୁ ଶିକ୍ଷା ପାଣ୍ଠି ଉପରେ 14 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ।

ଫୌଜଦାରୀ ମୂଳ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ସିଆରଏଲ. ଏମ୍. ପି. ସଂଖ୍ୟା 5726/1993

ରେ

ଅବମାନନା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 8/1992

ରେ

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ସିଆରଏଲ୍.) ସଂଖ୍ୟା 1741/81 1344 ଏବଂ 1604 / 1985

(ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅଧୀନରେ)

ସହିତ

ଅବମାନନା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 8/1992ରେ

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ଫୌଜଦାରୀ) ସଂଖ୍ୟା 1741/81 ଏବଂ 1344 ଏବଂ 1604/1985

(ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ) ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ।

ଅଲତାଫ ଅହମ୍ମଦ, ଆଡିସନାଲ୍ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ, ଏ. ଏସ୍. ନାମ୍ବିଆର, ଏନ୍. ସି. ସିକ୍ରି, ସୁଶ୍ରୀ ଏ. ସୁଭାଶିନୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ଏ. କେ. ସିକ୍ରି, ଶ୍ରୀମତୀ ମଧୁ ସିକ୍ରି ଏବଂ ଭି. ବି. ସାହାରିଆ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆର୍. ଏମ୍. ସାହାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା 1981 ଏବଂ 1986 ରେ ପାରିତ ଆଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଯିଏକି ସେନାରେ ଜଣେ କ୍ୟାପଟେନ୍ ଥିଲେ ଏବଂ 1965 ର ସମ୍ମୁଖ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅବମାନନା ଆବେଦନ।

ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଅବମାନନା ଆବେଦନ ଏବଂ ବନ୍ଦୀ ଉପସ୍ଥାପନ ଆଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଆଗତ ହୋଇଥିଲା, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ତାହା 1986 ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିଲା, ଏହାକୁ ନିମ୍ନମତେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା:-

> "ଯେତେବେଳେ ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 475/1976 ରେ ରାୟ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା (*କ୍ୟାପଟେନ ବିରେନ୍ଦର କୁମାର ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ*), ଏହା ଚିନ୍ତା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏକ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ମକଦ୍ଦମାର ଏକ ସୁଖଦ ଅନ୍ତ ଘଟିଛି । କିନ୍ତୁ ସେମିତି କିଛି ହୋଇନଥିଲା । ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ, ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 475/1976, କେବଳ ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଚାଲିଥିବା ତିକ୍ତ ଏବଂ କଠୋର ମକଦ୍ଦମାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅଂଶ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଦୋଷୀ ବୋଲି ଆମକୁ ଜଣାପଡୁଥିଲା ।ଗୋଟିଏ ପଟେ, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଏକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା, ଅର୍ଥାତ୍ ମିଥ୍ୟା ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାହାନି ଭଳି ଦେଖାଯାଉଛି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକ ଭାବପ୍ରବଣ ଆଘାତର ଭାବନା ସହିତ ମିଥ୍ୟା ସଂକଳ୍ପ ରହିଛି ।

ସେବେଠାରୁ ସାତ ବର୍ଷ ବିତିଗଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ 1981 ଏବଂ 1986 ରେ ପାରିତ ଆଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ପୁଣି ଥରେ ଏହି ଅଦାଲତକୁ ଆସିଥିଲେ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଶ୍ରୀ ଅଲତାଫ ଅହମ୍ମଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ସତ୍ୟପାଠକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, ଆମର ଅନୁରୋଧରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଭାରତ ସଂଘ, ଦିଲ୍ଲୀ ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ମହାନଗର ଟେଲିଫୋନ୍ ନିଗମ ଲିମିଟେଡର ମତପାର୍ଥକ୍ୟ ଦୂର କରିବା ଏବଂ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସମାଧାନ ଖୋଜିବା କଥା ଶୁଣିଥିଲେ । 1993 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 30 ତାରିଖରେ ସେ ଏହି ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା:-

> ତେଣୁ ମୁଁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ଆଗେଇଥିଲି ଯେ 21 ଫେବୃଆରୀ 1981 ରେ କ୍ୟାପଟେନ ବୀରେନ୍ଦର କୁମାରଙ୍କ ସେବା ନିବୃତ୍ତି ପରେ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ଅର୍ଥାତ ଅବସରକାଳୀନ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ । ସେନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅବସରକାଳୀନ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧା ବଦଳରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦେୟର ବାର୍ଷିକ ଏବଂ ମାସିକ ବିବରଣୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ମୁଁ ଚାହୁଁଥିଲି । ଶେଷରେ ଏକ ବିବରଣୀ ଆସିଥିଲା ଯାହାର ଏକ ନକଲ କ୍ୟାପଟେନ ବୀରେନ୍ଦର କୁମାରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ବିବରଣୀ ସହିତ ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତିର ନକଲ ମୁଁ ସଂଲଗ୍ନ କରୁଛି । ଉକ୍ତ ସଂଲଗ୍ନ ପତ୍ରରେ ସେନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ବକେୟା ଦେୟ ଏବଂ ଭତ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବରଣୀ ବ୍ୟତୀତ, ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ ଏହି ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟର ଉପରୋକ୍ତ ପାରା 21ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ କ୍ୟାପଟେନ ବିରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଯେଉଁ କେତେକ ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଥାନ୍ତେ, ତାହା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଲା:-

(i) *ସେନା ଗୋଷ୍ଠୀ ବୀମା ଯୋଜନାର ସୁବିଧା* - ସେନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ସହମତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସେନା ଆଦେଶ III/S/81 ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଏହି ସୁବିଧା ସେବା ନିବୃତ୍ତି ତାରିଖ ଅର୍ଥାତ୍ ଫେବୃଆରୀ 21,1981 ରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରୀ ବୋର୍ଡ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ବିଷୟରେ, 3135/-ଟଙ୍କାର ଏକ ଚେକ୍ 21.2.1981ର ପୂର୍ବ ଅବଧି ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ସେନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।

(II) *ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସେବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି* - (ଡିଏସଓପିଏଫ୍) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିବା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ପୁନଃ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ଯେ, 9331.00/ଟଙ୍କା ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଅଛି ଏବଂ ଏକ ଚେକ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।

(III) *ସେନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଶିଶୁ ଶିକ୍ଷା ପାଣ୍ଠି* -ଏହି ସୁବିଧାକୁ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଲାଗି ମଧ୍ୟ ସହମତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ।

(iv) *ଅବସରକାଳୀନ ଅନୁତୋଷିକ ସୁବିଧା:* ସେପ୍ଟେମ୍ବର 30,1970 ପରେ ଏହି ସୁବିଧାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇ ନାହିଁ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ମୋ ମତରେ, ଏହି ସୁବିଧାର ଦେୟ ପଇଠ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅକ୍ଟୋବର 1,1970ରୁ ଫେବୃଆରୀ 21,1981 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

(v) *ଅକ୍ଷମତା ଭତ୍ତା* - ମୋ ମତରେ ଆବେଦନକାରୀ, ଏହି ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ, ଯଦି ସେ ଡାକ୍ତରୀ ବୋର୍ଡର ମତରେ ଯୋଗ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ସେନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଉପରୋକ୍ତ ସୁବିଧା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ପରସ୍ପର ସହ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ ।

(2*) ଦିଲ୍ଲୀ ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ:*

ଡିଡିଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ପୂର୍ବ କୈଳାସର ବ୍ଲକ 'ଇ' ରେ ଏକ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ ଆବଣ୍ଟନ କରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ତାଙ୍କୁ ମେ 22,1980 ର ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା । ଡିଡିଏ ପକ୍ଷରୁ ଓକିଲ ଦୃଢତାର ସହ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବିବାଦ ବର୍ତ୍ତମାନର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ପରିସର ବାହାରେ । ତେଣୁ, ଡିଡିଏ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ମୁଁ ମୋର ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବି ନାହିଁ ।

(3) *ମହାନଗର ଟେଲିଫୋନ୍ ନିଗମ ଲିମିଟେଡ:*

ଏମଟିଏନଏଲ୍ ତାଙ୍କୁ ବିଭାଗର ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦରେ 35 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଟେଲେକ୍ସ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଫ୍ୟାକ୍ସ ମେସିନ୍ ମାଗଣାରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏକ ସମାଧାନର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ମୁଁ ବିଭାଗର ଓକିଲଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲି । ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।

ଏହି ବିବରଣୀ ଉପରେ କୌଣସି ପକ୍ଷ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ସୁବିଧାଜନକ ଭାବରେ ଦୁଇଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇପାରିବ, ପ୍ରଥମରେ, ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାକିରିରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟରେ, ଯଦିଓ ପ୍ରତିବେଦନରେ ଅବଧି ପାଇଁ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ ସଠିକ୍ ଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀ ଆହୁରି ଅଧିକ ପରିମାଣର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ କାରଣ ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଲୋଚନା କରାଯିବ ।

ପ୍ରଥମ ଉପସ୍ଥାପନା ସମ୍ପର୍କରେ ଆବେଦନକାରୀ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଏବେବି ଚାକିରିରେ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯିବା ପରେ 1986 ମସିହାରୁ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପଦବୀ ଏବଂ ଦରମା ନଦେଇ ପ୍ରତି ପକ୍ଷ ନିୟମ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନାକୁ ସମର୍ଥନ କରି, 49 ତମ ପ୍ରତିରକ୍ଷା

ରେଜିମେଣ୍ଟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିବସ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଶୀର୍ଷକ ନାମରେ ମେଜରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଏକ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପତ୍ର ଉପରେ ସେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମତରେ, ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ ଏହି ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପତ୍ର ଜାରି କରାଯିବା ପରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ବହୁ ପରେ, ଏହା ଅନୁମାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ବିଭାଗ ତାଙ୍କୁ ଚାକିରିରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲା । ବିମାନ-ଯାତ୍ରା ରିହାତି ସୁବିଧା ଏବଂ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସେବା ଅଧିକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନର ସଦସ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆବେଦନ ଦାଖଲ ସମ୍ପର୍କରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ବିଭାଗ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଚିଠିପତ୍ର ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଭରସା ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ସେନାଧକ୍ଷଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସହାୟକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଥିଲା । କେତେକ ଚିଠି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଭରସା ରଖାଯାଇଥିଲା ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଧମକ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୋର୍ଟ ମାର୍ଶଲ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଆବେଦନକାରୀ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେନାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କେବଳ ନିୟମ 18 ଅନୁଯାୟୀ ସେବା ନିବୃତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଯେହେତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇନାହିଁ, ଆବେଦନକାରୀ ଚାକିରିରେ ରହିଛନ୍ତି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ପାରିଶ୍ରମିକ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ଯୁକ୍ତିକୁ ଆମେ ଆମର ଚିନ୍ତିତ ବିଚାର ପ୍ରଦାନ କରିଛୁ, କିନ୍ତୁ 1986 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 21 ଫେବୃଆରୀ, 1981ରେ ସେବାରୁ ସେବା ନିବୃତ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନାକୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହଁ । ଏହି ରାୟର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା:-

> ଅବମାନନା ଆବେଦନ ଏବଂ ବନ୍ଦୀ ଉପସ୍ଥାପନା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି କୋର୍ଟ-ମାର୍ଶାଲ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାପ୍ଟେନ ବିରେନ୍ଦର କୁମାରଙ୍କୁ ଗିରଫ କିମ୍ବା ଅଟକ ନରଖିବାକୁ ଆମେ ସେନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ଆଶା କରୁଛୁ ଯେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କୋର୍ଟ-ମାର୍ଶାଲ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବେ ନାହିଁ । ଆମେ ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ କ୍ୟାପଟେନ ବିରେନ୍ଦର କୁମାରଙ୍କୁ ଜୁଲାଇ 21,1998 ରୁ ଫେବୃଆରୀ 21,1981 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବକେୟା ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଯଦି ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।ଅମ୍ବାଲାରେ ମୁତୟନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିଫଳତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା ମୁତୟନର କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ପାଇଁ ଆମେ ସାମରିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ବାରଣ କରିଛୁ । ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏପରି ବିବେଚନା କରାଯିବ, ସତେ ଯେମିତି ସେ 21 ଫେବୃଆରୀ, 1981 ରେ ଚାକିରିରୁ ସେବା ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସୁବିଧା, ଅବସରକାଳୀନ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା, ଯାହା ସେ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ, ସେହି ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରେ । ଅବମାନନା ଆବେଦନ କିମ୍ବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ଆଦେଶ ଜାରି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । ଯେଉଁ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା କହିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିବାବେଳେ ସେମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସେବାରେ ରଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆମ ମତରେ ଏହି ଆଦେଶ ପରେ ଆଉ କୌଣସି ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଉପସ୍ଥାପନା ଅନୁଯାୟୀ, ଗୋଷ୍ଠୀ ବୀମା ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ଦେୟ ପରିମାଣ ବିବାଦୀୟ ନଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ଭାରତ ସଂଘର ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଉପରୋକ୍ତ ଦେୟ ପାଇଁ ଏକ ଚେକ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ମୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଏହି ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ଦେୟ ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ସେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ମୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଅଧିକାରୀ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରାଶି ଜମା କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏହିପରି ଜମା ଉପରେ ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କୁ ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ସେ ଆହୁରି ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଡାକ୍ତରୀ ବୋର୍ଡର ସୁପାରିଶ କ୍ରମେ ଅକ୍ଷମତା କାରଣରୁ ସେନାରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅର୍ଥରାଶି ଜମା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଆମେ ନିୟମର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁନାହୁଁ କାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରୀ ବୋର୍ଡର ସୁପାରିଶରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ନିଜେ କୌଣସି ରାଶି ଜମା କରିନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଏହି ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ କୌଣସି ଆବେଦନ କରିନାହାଁନ୍ତି, ଆମ ମତରେ, ଏହି ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ରାଶି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସେବା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ବିଷୟରେ, ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କ୍ୟାପଟେନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରି ଏହି ରାଶି ଗଣନା କରାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ କି ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ପାହ୍ୟାର ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ ରାଶି ଗଣନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା କହିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅର୍ଥଦାନ ଉପରେ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ । ଯେହେତୁ, ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା କ୍ୟାପଟେନ୍ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କ୍ଷମତାରେ କୌଣସି ଅର୍ଥଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ପରିମାଣ ସଠିକ୍ । ଆମେ ତାଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନାହୁଁ ଯେ ସେ 1986 ମସିହା ପରେ ମଧ୍ୟ ଚାକିରିରେ ରହିଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ଏହି ଶୀର୍ଷକରେ ଆଉ କୌଣସି ରାଶି ଦାବି କରିପାରି ନାହାନ୍ତି ।

ପ୍ରତିବେଦନର ତୃତୀୟ ସୁପାରିଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦାଖଲ କରିନଥିବାରୁ ଏହି ଦେୟର ଗଣନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏତେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପରେ ଆମେ ଏପରି ଆପତ୍ତି ପାଇଁ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ପାଉନାହୁଁ, ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ରାଶି ଗଣନା କରିବାକୁ ଏବଂ ଆଜିଠାରୁ ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ।

ସେବା ସମାପ୍ତି ଅନୁତୋଷିକ ସୁବିଧା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଭାରତ ସଂଘ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଏକ ଚେକ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ମୋଟ ବକେୟା ରାଶି 14,000/ ଟଙ୍କାରୁ ଅଳ୍ପ ଅଧିକ ହେବ ଏବଂ ଯେଉଁଥିରୁ 5000/ ଟଙ୍କା, 1970 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଏହି ରାଶି ବିବାଦୀୟ ନଥିଲା, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ରାଶି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଯାହା ତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଅକ୍ଷମତା ଭତ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ତଥ୍ୟ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 21 ଫେବୃଆରୀ, 1981 ରୁ 31 ଡିସେମ୍ବର, 1985 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାସକୁ 590/ ଟଙ୍କା ଅକ୍ଷମତା ଭତ୍ତା ଦେୟ ବାବଦରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ କି 1986 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 1 ତାରିଖରୁ 1995 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 14 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାସକୁ 1283/ଟଙ୍କା ଥିଲା । ଏହି ସଂଖ୍ୟାକୁ କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ତାହା ନିମ୍ନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି:

"ଉପରୋକ୍ତ ହିସାବ ସିଡିଏ (ପି) ଦ୍ୱାରା କ୍ୟାପଟେନ ପାହ୍ୟାର ସେହି ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଆଧାରରେ କରାଯାଇଛି । 20 ବର୍ଷର ସେବା କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି 750/ ଟଙ୍କା ଭତ୍ତାର ସେବା ଅଂଶ ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ତେବେ, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଅଫିସରଙ୍କ ସେବା ଅବଧି, ତାଙ୍କ ପଦବୀ ପାଇଁ ମାନକ ସେବା (ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ 20 ବର୍ଷ) ଠାରୁ କମ୍ ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାରୁ କାଟ କରି ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାର ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥାଏ, ଯାହା ଉପଯୁକ୍ତ ପଦବୀରେ ଅବସର ନେବା ପରେ ସେନା ପାଇଁ ଭତ୍ତା ନିୟମାବଳୀରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ହାରର ଦୁଇଗୁଣ ହାରରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଯେହେତୁ ଅଧିକାରୀ ଜଣକ ମାତ୍ର 16 ବର୍ଷର ସେବା ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଦୁଇଗୁଣ ହାରରେ ଚାରୋଟି ବିୟୋଗ ଯାହା (601-750 ଟଙ୍କାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହାରରେ 20/ ଟଙ୍କା) 40x4 = 160 ।ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, 21.2.81 ରୁ 31.12.85 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବା ଅଂଶ ହେଉଛି 750-160 + 590 ଟଙ୍କା, ।

ଚତୁର୍ଥ ବେତନ ଆୟୋଗଙ୍କ ସୁପାରିସ ଅନୁଯାୟୀ, ସେବା ଉପାଦାନକୁ 1.1.86 ରୁ ନିମ୍ନମତେ ସମନ୍ୱିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି:-

ବର୍ତ୍ତମାନର ପେନସନ	--	500/ ଟଙ୍କା
ସହାୟତା	--	538/ ଟଙ୍କା
ସହାୟତା ପାର୍ଥକ୍ୟ	--	125/ ଟଙ୍କା
ବିଦ୍ୟମାନ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଏବଂ ସଂଶୋଧିତ ଭତ୍ତା	--	30/ ଟଙ୍କା
		ମାସକୁ 1283/- ଟଙ୍କା 1.1.86 ରୁ"

ଏହାକୁ ନେଇ ଆବେଦନକାରୀ ପକ୍ଷରୁ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରାଯାଇନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଦେୟ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଅର୍ଥରାଶି ତୁରନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

ପୂର୍ବ କୈଳାସର ବ୍ଲକ 'ଇ' ରେ ଏକ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ ଆବଣ୍ଟନ ଏବଂ ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ବିଷୟରେ, ମାମଲାଟି ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଡିଡିଏ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଭୁଲ ଥିଲା କାରଣ ସେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କିସ୍ତି ଜମା କରିନଥିଲେ । ଆହୁରି, ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଯାହା ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ବିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବଣ୍ଟନ ଏକ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେକି ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିକଟକୁ ଏକ ଜାଗାର ବିବାଦରେ ଯାଇଥିଲେ । ଆମେ ଏହି ବିବାଦରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉ ନାହୁଁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ପୀଠରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିକାର ପାଇବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିଛୁ । ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, 1980 କିମ୍ବା 1986 ମସିହାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା କୌଣସି ବିବାଦ ନଥିଲା ତେଣୁ, ଏହି ଅବମାନନା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଏହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇପାରିନଥିଲା ।

ବିଭାଗର ଅର୍ଥରେ ଏକ ଟେଲେକ୍ସ ଏବଂ ଫ୍ୟାକ୍ସ ମେସିନ୍ ପ୍ରଦାନ କରିବା ବିଷୟରେ, ଆମେ ଏହାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ପାଇ ନାହୁଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ନିର୍ବିବାଦିତ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଦୁଇଟି ଟେଲିଫୋନ୍ ଥିଲା ଯାହାର ସଂଯୋଗ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ମୋଟ ବକେୟା ପ୍ରାୟ 1000/- ଟଙ୍କାରୁ ଅଳ୍ପ ଅଧିକ ଅଟେ । ବିଦ୍ୱାନ ଆଡିସନାଲ ସଲିସିଟର୍ ଜେନେରାଲ୍ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପରାମର୍ଶ, ସମାଧାନର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଅନ୍ବେଷଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବିଭାଗ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହେଁ । ତଥାପି, ବିଭାଗର ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପରେ ଏବଂ ନଥିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ ଆଜିଠାରୁ ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ମୋଟ ବକେୟା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ 1000/- ଟଙ୍କାରୁ ଅଳ୍ପ ଅଧିକ ଜମା କରନ୍ତି, ବିଭାଗ ଗୋଟିଏ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଟେଲିଫୋନଗୁଡିକରୁ ଗୋଟିଏ ଟେଲିଫୋନ୍ ସଂଯୋଗ କରିବ ।

ଆମେ ଆଶା କରୁଛୁ ଯେ ଏହି ଆଦେଶ ଶେଷରେ ପ୍ରାୟ 30 ବର୍ଷ ଧରି ଚାଲିଥିବା ମକଦ୍ଦମା ଉପରେ ପରଦା ପକାଇବ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ବୀମା ଯୋଜନା, ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସେବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି, ଶିଶୁ ଶିକ୍ଷା ପାଣ୍ଠି ଏବଂ ଅବସରକାଳୀନ ଅନୁତୋଷିକ ସୁବିଧା ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ଦେବାକୁ ଥିଲା ତାହା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଶିଶୁ ଶିକ୍ଷା ପାଣ୍ଠିକୁ ବାଦ ଦେଲେ, ଏହି ପାଣ୍ଠିର ମୋଟ ପରିମାଣ ପାଖାପାଖି 21000/- ଟଙ୍କାରୁ ଅଳ୍ପ ଅଧିକ ହେବ । ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିବା ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ବିଭାଗ ଏହି ମାମଲାକୁ ଏକ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଭାବରେ ଦେଖୁଛି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ମାର୍ଚ୍ଚ 1986 ଫେବୃଆରୀ 1994 ରୁ ଏହି ରାଶି ଉପରେ 14 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀ, ଶିଶୁ ଶିକ୍ଷା ପାଣ୍ଠି ଉପରେ 14 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଏହି ବିଭାଗ ମାର୍ଚ୍ଚ 1986ରୁ ଫେବୃଆରୀ 1994 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟ ଭତ୍ତା ଉପରେ ସମାନ ହାରରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।

ଏହି ମାମଲାକୁ ଶେଷ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଶ୍ରୀ ଅଲତାଫ ଅହମ୍ମଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କଠିନ ଏବଂ ନିଷ୍ଠାପର ପରିଶ୍ରମ ପାଇଁ ଆମେ ଆମର ଗଭୀର ପ୍ରଶଂସାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଛୁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଅବମାନନା ଆବେଦନର ଫଏସଲା କରାଗଲା । ସିଆରଏଲ. ଏମ୍. ପି. ସଂଖ୍ୟା 5726/1993 ରେ କୌଣସି ଆଦେଶର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ, ଯାହାର ମୂଲ୍ୟକୁ 10,000/- ଟଙ୍କା ଭାବେ ଆକଳନ କରାଯାଇଛି ।

ଏସ୍. ଏମ୍. ଆବେଦନର ଫଏସଲା କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।